

5. De behöriga nationella förvaltningsmyndigheterna i de övriga medlemsstaterna får inte – även när en domstol i en medlemsstat funnit att villkoren för att interimistiskt förordna att en gemenskapsrättsakt inte får tillämpas är uppfyllda, särskilt om frågan om rättsaktens giltighet redan har hänskjutits till domstolen – interimistiskt förordna att rättsakten inte får tillämpas fram till dess att domstolen har uttalat sig om rättsaktens giltighet. Det ankommer nämligen endast på den nationella domstolen att, genom att beakta de särskilda omständigheterna i varje enskilt fall, pröva om villkoren för beslut om interimistiska åtgärder är uppfyllda.

(¹) EUT C 7, av den 10.1.2004,
EUT C 59, av den 6.3.2004,
EUT C 179, av den 10.7.2004

1) Artikel 234 tredje stycket EG innebär att en nationell domstol, mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning, är skyldig att vända sig till domstolen med en fråga avseende giltigheten av bestämmelser i en förordning, även om domstolen tidigare har funnit motsvarande bestämmelser i en liknande förordning ogiltiga.

2) Bestämmelserna i artikel 4.1 och 4.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1423/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av produkter från sockersektorn med undantag av melass är ogiltiga i den mån som det i dessa bestämmelser föreskrivs att det däri angivna tilläggsbeloppet normalt skall beräknas på grundval av det representativa pris som avses i artikel 1.2 i samma förordning samt att tilläggsbeloppet skall beräknas på grundval av cif-importpriset för sändningen i fråga endast om importören begär det.

(¹) EUT C 7, 10.1.2004.

DOMSTOLENS DOM

(stora avdelningen)

den 6 december 2005

i mål C-461/03 (begäran om förhandsavgörande från College van Beroep voor het bedrijfsleven): **Gaston Schul Douane-expediteur BV mot Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit** (¹)

(Artikel 234 EG — Skyldighet för nationella domstolar att begära förhandsavgörande — Ogiltig gemenskapsbestämelse — Socker — Tilläggsbelopp för import — Förordning (EG) nr 1423/95 — Artikel 4)

(2006/C 36/11)

(Rättegångsspråk: nederländska)

I mål C-461/03, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederländerna), genom beslut av den 24 oktober 2003, som inkom till domstolen den 4 november 2003, i målet **Gaston Schul Douane-expediteur BV mot Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit**, har domstolen (stora avdelningen), sammansatt av ordföranden V. Skouris, avdelningsordförandena P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas och J. Malenovský samt domarna N. Colneric (referent), S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, G. Arestis, A. Borg Barthet och M. Ilešič, generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: R. Grass, den 6 december 2005 avkunnat en dom i vilken domslutet har följande lydelse:

DOMSTOLENS DOM

(fjärde avdelningen)

den 24 november 2005

i mål C-506/03: **Förbundsrepubliken Tyskland mot Europeiska gemenskapernas kommission** (¹)

(Finansiellt stöd — Genomförbarhetsstudie — Avtal om överlåtelse av immateriella rättigheter)

(2006/C 36/12)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål C-506/03, Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: M. Lumma, biträdd av advokaten C. von Donat) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Zavvos och C. Schmidt, biträdda av advokaten B. Wägenbaur), angående en talan om ogiltigförklaring enligt artikel 230 EG, som väckts den 26 november 2003, har domstolen (fjärde avdelningen), sammansatt av K. Lenaerts, tillförordnad ordförande på fjärde avdelningen, M. Ilešič och E. Levits (referent), generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: byrådirektören K. Sztranc, den 24 november 2005 avkunnat en dom i vilken domslutet har följande lydelse:

1) *Talan ogillas.*

2) Förbundsrepubliken Tyskland skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 47, 21.2.2004.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

den 1 december 2005

i mål C-14/04 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État): Abdelkader Dellas mot Premier Ministre m.fl. (¹)

(”Socialpolitik — Skydd för arbetstagares säkerhet och hälsa — Direktiv 93/104/EG — Begreppet arbetstid — Räckvidd — Nationell lagstiftning som, bland annat vad gäller längsta tillåtna arbetstid per vecka, innehåller regler som är mer förmånliga för arbetstagaren — Bestämning av arbetstiden vid vissa sociala inrättningar — Jourtjänst som innebär att arbetstagaren måste vistas på arbetsplatsen — Perioder av sysslolöshet för arbetstagaren under sådan tjänstgöring — Nationell formel för beräkning av närvarotid, där tillgodoräkandet beror på arbetets intensitet”)

(2006/C 36/13)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål C-14/04, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, ingiven av Conseil d'État (Frankrike), genom beslut av den 3 december 2003, som inkom till domstolen den 15 januari 2004, i målet Abdelkader Dellas, Confédération générale du travail, Fédération nationale des syndicats des services de santé et des services sociaux CFDT, Fédération nationale de l'action sociale Force ouvrière mot Premier ministre, Ministre des Affaires sociales, du Travail et de la Solidarité, ytterligare deltagare i rättegången: Union des fédérations et syndicats nationaux d'employeurs sans but lucratif du secteur sanitaire, social et médico-social, har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna R. Schintgen (referent), R. Silva de Lapuerta, S. Kūris och G. Arestis, generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: avdelningsdirektören L. Hewlett, den 1 december 2005 avkunnat en dom i vilken domslutet har följande lydelse:

Rådets direktiv 93/104/EG av den 23 november 1993 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden skall tolkas så, att det utgör hinder mot en medlemsstats lagstiftning som, vad gäller jourtjänst som arbetstagare som arbetar vid sociala och socialmedicinska inrättningar utför och som innebär att de måste vara fysiskt närvarande på denna arbetsplats, föreskriver att vid beräkningen av den verkliga arbetstiden skall ett likvärdighetssystem tillämpas, av det slag som är i fråga i

målen vid den nationella domstolen, i fall den nationella lagstiftningen inte innebär att samtliga minimikrav i syfte att ge arbetstagarna ett effektivt skydd för deras säkerhet och hälsa iakttas.

För det fall den nationella lagstiftningen innehåller en begränsning vad gäller högsta tillåtna veckoarbetstid som är förmånligare för arbetstagarna, är det endast direktivets minimikrav och begränsningar som är avgörande för huruvida direktivets skyddsregler har iakttagits.

(¹) EUT C 59, 6.3.2004.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

den 8 december 2005

i mål C-33/04: Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg (¹)

(”Fördragsbrott — Telekommunikationer — Direktiv 97/33/EG — Artikel 7.5 — Skyldighet att genom ett fristående behörigt organ kontrollera att kostnadsredovisningssystemen efterlevs och att offentliggöra en redogörelse för efterlevnaden — Direktiv 98/10/EG — Artikel 18.1 och 18.2 — Underlåtenhet att på ett korrekt sätt tillämpa de bestämmelser som antagits beträffande den kontroll av efterlevnaden av kostnadsredovisningssystemet som den nationella regleringsmyndigheten skall genomföra och det årliga offentliggörandet av en redogörelse för efterlevnaden — Upptagande till sakprövning — Berättigat intresse av att få saken prövad — Administrativt förfarande — Rätten till försvar — Direktiven 2002/19/EG, 2002/21/EG och 2002/22/EG — Övergångsbestämmelser — Medlemsstaters skyldighet att under införlivandefristen avhålla sig från att vidta åtgärder som allvarligt kan äventyra det i direktivet föreskrivna resultatet — Referensanbud om samtrafik”)

(2006/C 36/14)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål C-33/04, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: W. Wils och M. Schotter) mot Storhertigdömet Luxemburg (ombud: M. Thill och S. Schreiner, biträdda av A. Verheyden och F. Bimont, avocats), angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, som väckts den 29 januari 2004, har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna R. Silva de Lapuerta, P. Kūris, G. Arestis (referent) och J. Klučka, generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein, den 8 december 2005 avkunnat en dom i vilken domslutet har följande lydelse: